

РЕШЕНИЕ

№ 439

гр. Варна, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

при участието на секретаря Мая М. Петрова
като разгледа докладваното от Цвета Павлова Търговско дело №
20213100900262 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството се разглежда като ТЪРГОВСКИ СПОР /чл. 365 т.1 ГПК вр. чл. 1 ал.1 т.7 ТЗ/.

Образувано е по предявени от «ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА» АД, ЕИК 831094393 против Г. ИВ. ИВ., ЕГН: ***** иск с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1 т. 1 ГПК за приемане за установено, че ответникът дължи на ищеца, въз основа на договор за ипотечен кредит „Домът“ № 123/14.03.2011 год., изменен и допълнен с Анекс № 1/14.03.2011 год. (№ 315-35/14.03.2011 год.) **сумата от 61 297,31 евро** (представляваща част от общо дължимата сума в размер на 77 982,01 евро), от които **45 437,76 евро** – главница, дължима по договора за кредит, **11 755,78 евро** - възнаградителна лихва, начислена за периода 15.11.2017 год. - 08.10.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, **1 949,19 евро** – наказателна лихва, начислена за периода 21.10.2017 год. – 12.03.2020 год., както и **471,10 евро** за периода 14.05.2020 год. – 08.10.2020 год., дължими на основание раздел I, т. 1.7 от Договора за кредит, **90,49 евро** – лихва за редовен дълг, начислена за периода 13.03.2020 год. – 13.05.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, **176,70 евро** – законна лихва, начислена за периода 09.10.2020 год. – 22.10.2020 год., **1 361,07 евро** – комисионна за управление на кредита, начислена за периода 2015 год. – 2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.8.2 от Договора за кредит, **120 лева** равняващи се на **61.36 евро** – разноски за връчване на покани за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 23.10.2020 год. до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена Заповед за незабавно изпълнение № 261103/27.10.2020 год. и изпълнителен лист по ч.гр.д. №

Твърди се, че на 14.03.2011 год. между страните е сключен договор за ипотечен кредит „Домът“ № 123, изменен и допълнен с Анекс № 1/14.03.2011 год. (№ 315 – 35/14.03.2011 год.), по силата на който банката е предоставила на ответника, в качеството на кредитополучател, ипотечен кредит в размер на 47 000 евро за срок от 288 месеца, считано от датата на усвояването му, но не по – късно от 15.03.2035 год. и падежна дата на главница и лихва 15-то число на месеца. Сочи също така, че за предоставеният кредит кредитополучателят се е задължил да заплаща на банката лихва, като за първата година от срока на кредита страните уговорили непогасената част от главницата да се олихвява с годишен лихвен процент за редовен дълг в размер на 9,50 %. След първата година страните уговорили непогасената част от главницата по кредита да се олихвява с плаващ лихвен процент за редовен дълг, определен в размер на действащия шестмесечен EURIBOR плюс надбавка в размер на 750 базисни точки, но не по – малко 9,50 %. Излага още, че уговорили дължимост на наказателна лихва при просрочени плащания, в размер на размера на лихвата върху редовен дълг и наказателна надбавка от 1 000 базисни точки на годишна база. Излага, че предоставеният кредит е изцяло усвоен на 19.03.2011 год. по сметка на кредитополучателя, открита в Банката. Твърди, че кредитът е в просрочие, считано от 15.12.2013 год. Поради допуснатата забава на плащания на погасителните вноски, кредиторът е упражнил правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, като уведомил кредитополучателя и солидарния длъжник с писмо – уведомление за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита, като след връчване на уведомлението на 24.08.2020 год. – за кредитополучателя и на 02.09.2020 год. – за солидарния длъжник по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, кредитът е превърнат в счетоводно предсрочно изискуем, считано от 09.10.2020 год. Поради тази причина на 23.10.2020 год. Банката е подала заявление по чл. 417 ГПК за сумата от 61 297,31 евро (представляваща част от общо дължимата сума в размер на 77 982,01 евро), от които – **45 437,76 евро** – главница, дължима по договора за кредит, **11 755,78 евро** - възнаградителна лихва, начислена за периода 15.11.2017 год. - 08.10.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, **1 949,19 евро** – наказателна лихва, начислена за периода 21.10.2017 год. – 12.03.2020 год., както и **471,10 евро** за периода 14.05.2020 год. – 08.10.2020 год., дължими на основание раздел I, т. 1.7 от Договора за кредит, **90,49 евро** – лихва за редовен дълг, начислена за периода 13.03.2020 год. – 13.05.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, **176,70 евро** – законна лихва, начислена за периода 09.10.2020 год. – 22.10.2020 год., **1 361,07 евро** – комисионна за управление на кредита, начислена за периода 2015 год. – 2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.8.2 от Договора за кредит, 120 лева равняващи се на **61.36 евро** – разноси за връчване на покани за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 23.10.2020 год. до окончателното изплащане на задължението, като заповедният съд е издал Заповед за незабавно изпълнение № 261103/27.10.2020 год. и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 13535/2020 год. на ВРС – 39 - ти състав, връчена на ответника в настоящото производство чрез процесуален представител, който в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК депозирал възражение, а по отношение на солидарния

длъжник заповедта за незабавно изпълнение била стабилизирана. С оглед горното, ищеца предявява иск за установяване на вземането си, за което е издадена заповед за незабавно изпълнение.

Препис от исковата молба е надлежно връчен на ответника, като **в срока по чл. 131 ГПК**, длъжникът **не депозира отговор**, не изразява становище, респективно не релевира възражения по предявените претенции.

В о.с.з., ищецът, чрез представителя си, поддържа предявения иск и моли същият да бъде уважен.

В о.с.з., ответникът, чрез пълномощник, неконкретизирано оспорва иска като неоснователен и недоказан.

Предварителните въпроси и допустимостта на производството са разрешени в определение № 948/30.07.2021 год. по чл. 374 ГПК.

Варненският окръжен съд, въз основа на твърденията и възраженията на страните, с оглед събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение, формира следните правни и фактически изводи:

Предявеният иск черпи правно си основание в чл. 422 вр. чл. 415 ГПК.

Естеството му възлага в тежест на ищцовата страна, при условие на главно и пълно доказване, да установи факта на съществуване на валидно облигационно отношение между страните по делото, с характера на договор за жилищен и ипотечен кредит, изпълнение на поетите от ищеца задължения по договора, факта на осъществяване на всички предпоставки по договора, въз основа на които е възникнало правото му да обяви кредита за предсрочно изискуем и размера на претендираното вземане по отделни пера.

Заявителят „ПИБ“ АД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417, т. 2 ГПК с вх.№ 275748/23.10.2020 год., въз основа на което е образувано ч.гр.д.№ 135355/2018 год. по описа на ВРС. Заповедният съд е уважил заявлението и издал заповед за незабавно изпълнение № 261103/27.10.2020 год., с която е осъдил длъжника Г. ИВ. ИВ., солидарно с Тони Борисов Николов, да заплати на кредитора **45 437,76 евро** – главница, дължима по договора за кредит, **11 755,78 евро** - възнаградителна лихва, начислена за периода 15.11.2017 год. - 08.10.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, **1 949,19 евро** – наказателна лихва, начислена за периода 21.10.2017 год. – 12.03.2020 год., както и **471,10 евро** за периода 14.05.2020 год. – 08.10.2020 год., дължими на основание раздел I, т. 1.7 от Договора за кредит, **90,49 евро** – лихва за редовен дълг, начислена за периода 13.03.2020 год. – 13.05.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, **176,70 евро** – законна лихва, начислена за периода 09.10.2020 год. – 22.10.2020 год., **1 361,07 евро** – комисионна за управление на кредита, начислена за периода 2015 год. – 2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.8.2 от Договора за кредит, 108 лева равняващи се на **55.20 евро** – разноси за връчване на покани за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 23.10.2020 год. до окончателното изплащане на задължението, ведно с разноските в заповедното

производство. Постановено е незабавно изпълнение на заповедта и е издаден изпълнителен лист.

Видно от данните по делото, заповедта е връчена чрез ЧСИ на 19.02.2021 год., в който смисъл е и констатацията на заповедния съд от 26.02.2021 год., като на същият ден е подадено и възражение по чл.414 ГПК. С разпореждане № 270279/23.03.2021 год., заповедният съд е процедирал по реда на чл.415 ГПК, като с оглед датата на получаване на съобщението от заявителя 29.03.2021 год. съдът приема предявеният иск за допустим.

Установява се от представените по делото писмени доказателства, че между ТБ „МКБ Юнионбанк“ АД, като праводател на ищеца и Г. ИВ. ИВ. е сключен Договор за ипотечен кредит „Домът“ на 14.03.2011 год., обезпечен с ипотека на имот, находящ се в гр. Варна. С процесния договор банката е отпуснала на кредитополучателя сумата от 47 000 евро за срок от 288 месеца. В чл. 1.6. от Договора е уговорена възнаградителна лихва по кредита в размер на 9.5 % за първата година от кредита, а след изтичането ѝ – лихвен процент, определен в размер на действащия шестмесечен EURIBOR надбавка в размер на 750 базисни точки, но не по-малко от лихвения процент за първата година, актуализиран два пъти годишно, като към момента на сключване на договора шестмесечен EURIBOR е бил 1.371. В чл. 1.8 от Договора е уговорено заплащането на такса за управление на кредита и и други съгласно т.5 от Договора и, Тарифа на банката.

Ищецът обосновава претенцията си за дължимост на сумите на настъпила, на основание т.8 от Договора, предсрочна изискуемост. Съдът приема, че от външна страна е налице валидна облигационна връзка между страните по делото, като относно факта на сключването на договора и изпълнението на задължението на ищеца по предоставяне на сумата, не е налице спор между страните. Усвояването ѝ от кредитополучателя се установява и от назначената по делото ССЕ. От експертизата се установява и наличието на предвидения в договора правопораждащ факт, проявлението на който дава право на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем. Съгласно т. 18 от ТР № 4/2013 год., ОСГТК на ВКС, предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което настъпва с волеизявление само на една от страните и при наличието на две предпоставки: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването по смисъла на чл. 60, ал. 2 ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък за предсрочно изискуеми, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ. Предпоставките по чл. 418 ГПК за постановяване на незабавно изпълнение са налице, ако получаването на волеизявлението от длъжника предхожда по време подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение. В съдебната практика /Напр. Решение № 58 от 15.04.2009 год. по т.д. № 584/2008 год. на II т. о., Решение № 92 от 16.06.2009 год. по т.д. № 467/2008 год. на II т.о., Определение № 25 от 11.01.2011 год. по ч.гр.д. № 847/2010 год. на ВКС и др., след което обобщени в ТР № 4/2013 год./, е прието, че

правомощието на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем е нейно право, като то не поражда последици автоматично с факта на неплащане на погасителна вноска, а настъпва когато банката реши да се възползва от него и да го упражни, за което действие се съди от отправено волеизявление до длъжника, било чрез изпращане на уведомление за обявяване на предсрочна изискуемост или инкорпорирано в исковата молба изявление при предявен осъдителен иск за вземането. Предвид разрешението в горесцитираното тълкувателно решение обаче, когато банката реши да се възползва от облекчения ред за снабдяване с изпълнителен лист, предвиден в заповедното производство /чл. 417, т. 2 ГПК/, е необходимо волеизявлението за обявяване на предсрочната изискуемост да е обявено на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Банката е изпратила на кредитополучателя уведомление, с което обявява предсрочната изискуемост на кредита, поради забава в плащанията, изпратена за връчване чрез ЧСИ Надежда Денчева. Видно от представения по делото КП на ЧСИ, предприети са действия по връчване на поканата – уведомление на постоянния и настоящ адрес на кредитополучателя в гр.Варна, ул.Фредерик Кюри № 71, като адресът е посетен три пъти, един от които в неработен ден, като е и залепено уведомление, непотърсено от лицето. При гореизложеното, съдът приема връчването на уведомлението за редовно, при приложение на фикцията на чл.47, ал.5 ГПК /в този смисъл са и определение № 47 от 17.01.2011 г. на ВКС по т. д. № 719/2010 г., II т. о., ТК и определение № 141 от 2.02.2010 г. на ВКС по ч. т. д. № 496/2009 г., I т. о., ТК/, с което са изпълнени изискванията на т.18 от ТР №3/2014г. на ОСГТК на ВКС.

Предвид посоченото по-горе, предсрочната изискуемост настъпва при наличието на две условия: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Последното извършено плащане по кредита е от 18.06.2014 год., поради което съдът приема, че към 09.10.2020 год., когато кредитът е бил прехвърлен като предсрочно изискуем, ответникът вече е бил в просрочие. Банката кредитор е обективирала изявлението си за обявяване на предсрочна изискуемост на кредитополучателя, връчено на по реда на чл.47, ал.5 ГПК чрез ЧСИ.

Съдът с доклада е обявил на страните, че следи служебно за неравноправни клаузи, като е указал на ищеца да представи доказателства за индивидуално договаряне, като по този начин е предоставил възможност на страните, при условията на състезателност, да вземат становище по уговорките. Към датата на сключване на процесния Договор за жилищен ипотечен кредит /07.11.2007 год./ е действал Закона за потребителския кредит /отм./, който е неприложим /чл. 3, ал. 3, т. 5 и ал. 5, т. 1/ при този тип кредити (със значителен размер и обезпечени с ипотека). Приложим е обаче Закона за защита на потребителите /в сила от 10.06.2006 год./, по който длъжникът има качеството на потребител по смисъла на § 13, т. 1 от ДР и се ползва от потребителската закрила и при сключени договори за кредит. Съгласно чл. 143 ЗЗП, неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя. Като в разпоредбата неизчерпателно са посочени

хипотези, при наличието на които такава уговорка може да е неправопавна. В чл. 146 ЗЗП е предвидено, че неправопавните клаузи в договорите са нищожни, освен ако са уговорени индивидуално. Не са индивидуално уговорени клаузите, които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им, особено в случаите на договор при общи условия.

Съгласно константната практика на ВКС, съдът служебно следи за наличие по делото на фактически и/или правни обстоятелства, обуславящи неправопавност на клауза/и в потребителски договор. Съгласно чл. 143, т. 10, 12 и 13 ЗЗП, неправопавна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като: позволява на търговеца да променя едностранно условията на договора въз основа на непредвидено в него основание; позволява на търговеца или доставчика да променя едностранно без основание характеристиките на стоката или услугата; дава право на търговеца да увеличава цената, без потребителят да има право в тези случаи да се откаже от договора, ако окончателно определената цена е значително завишена в сравнение с цената, уговорена при сключването на договора; предоставя изключително право на търговеца да тълкува клаузите на договора. В чл. 144 ЗЗП са предвидени изключения, при които клаузите не се считат за неправопавни, а именно: доставчикът на финансови услуги си запазва правото при наличие на основателна причина да промени без предизвестие лихвен процент, дължим от потребителя или на потребителя, или стойността на всички други разходи, свързани с финансовите услуги, при условие че доставчикът на финансовата услуга е поел задължение да уведоми за промяната другата страна/страни по договора в 7-дневен срок и другата страна/страни по договора има правото незабавно да прекрати договора; Разпоредбите на чл. 143, т. 7, 10 и 12 не се прилагат по отношение на сделките с ценни книжа, финансови инструменти и други стоки или услуги, чиято цена е свързана с колебанията/измененията на борсовия курс или индекс или с размера на лихвения процент на финансовия пазар, които са извън контрола на търговеца или доставчика на финансови услуги.

В конкретния случай, видно размерът на дължимата от кредитополучателя годишна възнаградителна (договорна) лихва може да бъде променяна едностранно от банката при изменението на редица фактори. Предвид посочените по-горе изисквания в ЗЗП, съдът приема, че е допустима уговорка в договора за кредит, предвиждаща възможност за увеличаване на първоначално уговорената лихва, само ако тя отговаря на следните кумулативни условия: 1/ обстоятелствата, при чието настъпване може да се измени лихвата, трябва да са изрично уговорени в договора или в общите условия (ОУ); 2/ тези обстоятелства следва да са обективни, т. е. да не зависят от волята на кредитора - тяхното определяне или приложение да не е поставено под контрола на кредитора; 3/ методиката за промяна на лихвата да е подробно и ясно описана в договора или ОУ, т. е. да е ясен начинът на формиране на лихвата; 4/ при настъпването на тези обстоятелства да е възможно както повишаване, така и понижаване на първоначално уговорената лихва - ако е предвидена

възможност само за повишаване, това несъмнено води до "значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя", съгласно чл. 143 от ЗЗП. Дали това е така или не обаче е ирелевантно в настоящия случай, тъй като макар и уговорени евентуално във вреда на потребителя, клаузите не са допринесли за настъпването на значително неравновесие в договора за кредит и кредиторът не се е възползвал от тях, видно от проведената ССЕ Съгласно заключението на вещото лице, първоначално посоченият лихвен процент от 9.50 % не е променян от ищеца.

От експертизата се установява, че към момента на отнасяне на задължението като предсрочно изискуемо и към подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение задълженията на длъжника към банката са били в размер на: **45 437,76 евро** – главница, **11 409.1 евро** - възнаградителна лихва, начислена за периода 15.11.2017 год. - 08.10.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, до който размер следва да се уважи претенцията от общо заявената в размер на **11 755,78 евро**, **1 983.87 евро** - наказателна лихва, начислена за периода 21.10.2017 год. – 12.03.2020 год., като предмет на предявения иск е **1 949,19 евро** и **472.25 евро**, за периода 14.05.2020 год. – 08.10.2020 год., дължими на основание раздел I, т. 1.7 от Договора за кредит като предмет на предявения иск е **471,10 евро**, **90,49 евро** – лихва за редовен дълг, начислена за периода 13.03.2020 год. – 13.05.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, **176,70 евро** – законна лихва, начислена за периода 09.10.2020 год. – 22.10.2020 год., **1 361,07 евро** – комисионна за управление на кредита, начислена за периода 2015 год. – 2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.8.2 от Договора за кредит.

Съдът намира за недължима сумата от 108 лева, равняващи се на **55.20 евро** - разноси за връчване на покани за обявяване на кредита за предсрочно изискуем., тъй като същите не представляват вземания по неизпълнения договор за кредит, а разноси по събирането му.

В заключение, установителният иск следва да се уважи за сумите от **45 437,76 евро** – главница, **11 409.1 евро** - възнаградителна лихва, начислена за периода 15.11.2017 год. - 08.10.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, **1 949,19 евро** - наказателна лихва, начислена за периода 21.10.2017 год. – 12.03.2020 год. и **471,10 евро**, за периода 14.05.2020 год. – 08.10.2020 год., дължими на основание раздел I, т. 1.7 от Договора за кредит като предмет на предявения иск е, **90,49 евро** – лихва за редовен дълг, начислена за периода 13.03.2020 год. – 13.05.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, **176,70 евро** – законна лихва, начислена за периода 09.10.2020 год. – 22.10.2020 год., **1 361,07 евро** – комисионна за управление на кредита, начислена за периода 2015 год. – 2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.8.2 от Договора за кредит, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 23.10.2020 год. до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена заповед за незабавно изпълнение № 261103/27.10.2020 год и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 13535/2020 год. на ВРС – 39-ти състав и се отхвърли за разликата над присъдената сума от **11 409.1 евро** - възнаградителна лихва, начислена за периода 15.11.2017 год. - 08.10.2020 год., дължима на основание раздел

I, т. 1.6 от Договора за кредит до **пълния предявен размер 11 755,78 евро и за сумата от 108 лева**, равняващи се на **55.20 евро** - разноси за връчване на покани за обявяване на кредита за предсрочно изискуем.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК и направеното от ищеца искане, ответникът следва да бъде осъден да му заплати сторените в производството разноси. Съобразно даденото разрешение в т. 12 от ТР № 3/2014 год., ОСГТК на ВКС, съдът следва да се произнесе с осъдителен диспозитив и по дължимостта на разностите в заповедното производство.

Така, при общ размер на сторени в исковото производство разноси от 3 297.74 лева /държавна такса, депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение/ и при заповедното производство в размер на 2 447.74 лева, съразмерно на уважената част от иска, в полза на ищеца следва да се присъди сума в размер на 3 276 лева за исковото производство и сума в размер на 2 432 лева за заповедното производство.

Ответникът е претендирал присъждане на адвокатско възнаграждение в полза на адвоката по реда на чл. 38, ал.2 от ЗА. Съгласно трайната съдебна практика не е необходимо доказване от адвоката или от страната основанийето за оказване на безплатна адвокатска помощ, но следва да бъде представено доказателство за предоставянето ѝ /в този смисъл, Определение №708/05.11.2015г. на ВКС по ч.гр.д. №4891/2015г., IV г.о./. Така, с оглед липсата на представените доказателства за наличие на договорни отношения между страните по предоставяне на безплатна правна помощ, на ответникът не следва да се присъждат разноси по отхвърлената част от претенцията.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО между страните, че ответникът Г. ИВ. ИВ., ЕГН: ***** от гр.Варна, ул.»Фредерик Кюри» № 71 ет.2 ап.2 ДЪЛЖИ на ищеца «ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА» АД, ЕИК 831094393, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Изгрев, бул.Драган Цанков № 37, въз основа на договор за ипотечен кредит „Домът“ № 123/14.03.2011 год., изменен и допълнен с Анекс № 1/14.03.2011 год. (№ 315-35/14.03.2011 год.) **сумата от 60 895.41 евро** (представляваща част от общо дължимата сума в размер на 77 982,01 евро), от които **45 437,76 евро** – главница, **11 409.1 евро** - възнаградителна лихва, начислена за периода 15.11.2017 год. - 08.10.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, **1 949,19 евро** - наказателна лихва, начислена за периода 21.10.2017 год. – 12.03.2020 год. и **471,10 евро**, за периода 14.05.2020 год. – 08.10.2020 год., дължими на основание раздел I, т. 1.7 от Договора за кредит, **90,49 евро** – лихва за редовен дълг, начислена за периода 13.03.2020 год. – 13.05.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6 от Договора за кредит, **176,70 евро** – законна лихва, начислена за периода 09.10.2020 год. – 22.10.2020 год., **1 361,07 евро** – комисионна за управление на кредита, начислена за периода 2015 год. – 2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.8.2 от Договора за кредит, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 23.10.2020 год. до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена Заповед за незабавно изпълнение № 261103/27.10.2020 год. и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 13535/2020 год. на ВРС – 39 - ти състав **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл.422 ГПК за разликата над присъдената сума от **11 409.1 евро** - възнаградителна лихва, начислена за периода 15.11.2017 год. - 08.10.2020 год., дължима на основание раздел I, т. 1.6

от Договора за кредит до пълния предявен размер **11 755,78 евро** и за сумата от 108 лева, равняващи се на **55.20 евро** - разноси за връчване на покани за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, като неоснователни.

ОСЪЖДА Г. ИВ. ИВ., ЕГН: ***** от гр.Варна, ул.»Фредерик Кюри» № 71 ет.2 ап.2 **ДА ЗАПЛАТИ** на «ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА» АД, ЕИК 831094393, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Изгрев, бул.Драган Цанков № 37 сумата от **3 276 лева**, представляваща разноси в настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА Г. ИВ. ИВ., ЕГН: ***** от гр.Варна, ул.»Фредерик Кюри» № 71 ет.2 ап.2 **ДА ЗАПЛАТИ** на «ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА» АД, ЕИК 831094393, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Изгрев, бул.Драган Цанков № 37 сумата от **2 432 лева**, представляваща разноси в заповедното производство, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, за които е издаден Заповед за незабавно изпълнение № 261103/27.10.2020 год. и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 13535/2020 год. на ВРС – 39 - ти състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред **ВАРНЕНСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД** в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се обяви в регистъра по чл. 235 ал.5 ГПК

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____